

DIARI DE SESSIONS DE LA COMISSIÓ D'ASSUMPTES INSTITUCIONALS I GENERALS DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 355-1992

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2005

Núm. 42

**Presidència
de l'Honorable Sra. Maria Antònia Munar i Riutort**

Sessió celebrada dia 16 de novembre del 2005

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

COMPAREIXENÇA RGE núm. 4770/05, sol·licitada per una cinquena part dels diputats membres de la comissió, pertanyents al Grup Parlamentari Socialista, del Conseller de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre la contractació per part de l'IBANAT de la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia.

560

(El Sr. Vicepresident inicia la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

(Inici de la intervenció inaudible)

...sustitución?

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Margalida Rosselló substitueix Miquel Rosselló.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Joan Font Rosselló substitueix Miquel Jerez.

EL SR. PRESIDENT:

¿Alguna más?

Compareixença RGE núm. 4770/05, sol·licitada per una cinquena part dels diputats membres de la comissió, pertanyents al Grup Parlamentari Socialista, del Conseller de Medi Ambient del Govern de les Illes Balears, per tal d'informar sobre la contractació per part de l'IBANAT de la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia.

Pues entonces pasaremos al primer punto del orden del día, que es el escrito núm. 4770, presentado por cinco diputados del Grupo Parlamentario Socialista, mediante el cual solicita la comparecencia del Hble. Conseller de Medio Ambiente para que informe sobre la contratación por parte del IBANAT de la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia. Asiste el muy Hble. Conseller Jaume Font i Barceló acompañado por los señores y las señoras: Sr. Miguel Ramis de Ayreflor, secretario general, y la Ilma. Sra. Joana Xamena, directora general de Biodiversidad; el Sr. Martí Ballester, secretario del IBANAT y la Sra. Cristina Barrios, *cap de comunicació*.

Tiene la palabra el muy Hble. Sr. Conseller Jaume Font para la exposición oral sin limitación de tiempo.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, compareixem a petició del Grup Socialista, a petició de cinc parlamentaris socialistes, que ve aquesta petició, entenc jo, de l'anunciada que seria, que hi va haver a la proposició no de llei de dia 1 de juny del 2005, on el Sr. Diéguez ja va anunciar que hi hauria aquesta petició de compareixença, i amb molt de gust compareixem.

Vull constatar que durant tota aquesta legislatura no hi ha hagut una sola pregunta oral en ple, ni una interpel·lació en ple respecte a aquest punt que ens ocupa, i que en tot cas allà el que se'ns ha demanat ho hem contestat.

Primer de tot, la contractació de la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia per part dels Serveis Balears de la Naturalesa, SEFOBASA, actual IBANAT, es va materialitzar el dia 1 d'abril del 1994 amb la modalitat d'obra i servei. La treballadora estava inscrita al Servei Balear d'Ocupació en data 15 de març del 1994, com ho acredita el fet que disposàs de la corresponent targeta de demanda de feina.

Segon punt. A l'expedient que obra en poder de l'IBANAT no consta el currículum de la Sra. Iglesias; en canvi hi ha còpia dels títols d'instructora d'educació física i un certificat del Ministeri d'Educació i Ciència que la facultava, en principi, per poder impartir les classes d'educació física a alumnes d'educació primària. Igualment figura a l'expedient la fotocòpia d'un títol emès pel Ministeri d'Educació i Ciència en què consta que la Sra. Iglesias es llicenciada en psicologia per la Universitat de Barcelona, títol que posteriors comprovacions iniciades arrel de les informacions publicades enguany a distints mitjans de comunicació varen demostrar que era fals.

La Sra. Iglesias va continuar vinculada... Tercer punt: la Sra. Iglesias va continuar vinculada contractualment a SEFOBASA en virtut de successius contractes d'obres i serveis signats els mesos de gener dels anys 1995, 1996 i 1997, respectivament. En acabar aquest darrer contracte, l'any 1997, el nou IBANAT va comunicar oficialment a la Sra. Iglesias que causava baixa per finalització de contracte, per la qual cosa la treballadora va interposar una demanda per acomiadament improcedent en data 27 de juliol del 1998 davant el Jutjat del Social número 2 de Palma, jutjat que el 24 de setembre d'aquell mateix any, l'any 98, va sentenciar a favor de la demandant reconeixent la improcedència de l'acomiadament i condemnant l'Institut Balear de la Naturalesa a indemnitzar o readmetre la Sra. Iglesias. Davant aquesta circumstància l'IBANAT va optar per readmetre la demandant, amb la qual cosa la Sra. Iglesias va adquirir la condició de treballadora fixa com a conseqüència de l'execució de la sentència.

Quart punt. En data 11 de novembre del 1999 la Sra. Iglesias va interposar davant el Jutjat Social número 1 de Palma una demanda de tutela de la llibertat sindical; l'origen de la demanada era una carta remesa per la direcció de l'IBANAT a la qual es comunicava a la Sra. Iglesias una ordre de trasllat de centre de treball, una ordre que la treballadora, des de la seva condició de presidenta del comitè d'empresa, entenia que no era acceptable. El jutjat va emetre sentència favorable a l'empresa, però com a conseqüència d'aquest procediment judicial va quedar acreditat, i així consta al fet provat número 8 de l'esmentada sentència, que la Sra. Iglesias prestava també els seus serveis professionals a un col·legi de Palma.

És important aquest fet, perquè en resposta a la pregunta que consta a la demanda de compareixença en relació a la possibilitat de sol·licitud de compatibilitat per part de la Sra. Iglesias de la seva tasca professional a l'IBANAT amb altres treballs, la resposta només pot ser negativa, ja que no consta que s'hagi produït cap sol·licitud, però, en canvi, hi ha una sentència judicial que acredita la preexistència d'aquesta simultaneïtat de funcions amb el coneixement de l'empresa des del moment que, insistesc, el fet provat número 8 de la sentència dóna com acreditada la prestació de servei per part de la demandant a un col·legi, a un centre escolar.

Cinquè punt. En data 8 de febrer del 2000 la Sra. Iglesias va interposar demanda contra l'IBANAT en el Jutjat Social número 1 de Palma contra una ordre de l'empresa pública de dia 18 de gener de l'any 2000, en virtut de la qual se la canviava de centre de treball, d'horari i de funcions, ja que a partir d'aquell moment havia de desenvolupar tasques pròpies d'auxiliar administratiu, quan la seva categoria laboral era de tècnica. Aquest procediment va acabar en conciliació judicial en data 6

d'abril del 2000, per la qual l'IBANAT reconeixia l'horari fàctic que la treballadora tenia i, per tant, se li respectava l'horari i es recol·locava en el mateix lloc de feina amb les mateixes condicions.

Bon dia, presidenta.

Sisè punt. El dia 11 de febrer de l'any 2002 la Sra. Iglesias va interposar davant el Jutjat número 4 de Palma demanda contra l'IBANAT pel que entenia que era un tractament vexatori per part de l'empresa pública en considerar que les noves ordres que havia rebut en data 29 de setembre del 2001 eren abusives, ja que entre altres coses se l'obligava a comptar els cotxes de l'aparcament. Una primera sentència de 4 de març del 2002 donava la raó a l'IBANAT, però la Sra. Iglesias va interposar recurs de suplicació davant el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears, que en data 15 de novembre de l'any 2002 va emetre una sentència favorable a la demandant en virtut de la qual es condemnava l'IBANAT a abonar a la treballadora una suma de 3.000 euros i, a més, d'emparar la reclamació de drets fonamentals instada per la treballadora.

El setè punt, consider que pot ser interessant en aquest punt incloure un fragment de la sentència del la Sala del Social del Tribunal Superior de Justícia de Balears per tenir una idea de les circumstàncies que varen envoltar aquest procediment judicial. L'esmentat fragment diu així -ho diré en castellà de l'original-: *"Pocas veces se puede encontrar una orden tan vejatoria y ofensiva para un técnico que desprenderle de sus propias funciones dentro del centro de trabajo y enviarle durante dos jornadas al recuento de vehículos y personas en el aparcamiento colindante, por lo que sobran consideraciones sobre tal conducta claramente vejatoria y que violenta lo dispuesto en el artículo 4.2.c) del Estatuto de los Trabajadores, que establece el derecho del trabajador a la consideración debida a su dignidad, y se reitera en el artículo 20-3 al obligar a la empresa a guardar, en la adopción de medidas de vigilancia y control, la consideración debida a la dignidad humana, tratándose, por otra parte, de una orden no amparada externamente por los servicios que venía prestando o su categoría profesional, excediéndose en el ejercicio regulador de sus facultades directivas, artículo 5.c) del Estatuto de los Trabajadores, rebasando de modo patente el ejercicio regular de las funciones de mando del empresario"*.

El punt 8. El dia 30 de juny del 2004 la Sra. Iglesias va sol·licitar formalment una excedència a la direcció de l'IBANAT i, per tant, a partir d'aquesta data va deixar de prestar-hi els seus serveis professionals. És precisament quan la Sra. Iglesias està en situació d'excedència quan apareixen les primeres informacions periodístiques sobre la suposada falsificació d'uns títols que havia inclòs en el seu expedient.

El punt 9, en relació a aquest punt vull fer les següents puntualitzacions: dia 18 de març del 2005 el consell d'administració d'IBANAT va obrir un expedient informatiu reservat sobre la Sra. Iglesias arrel de les informacions publicades en els mitjans de comunicació referides a una suposada falsificació d'una titulació universitària; el dia 14 d'abril del 2005 la Sra. Iglesias, que aleshores havia deixat de prestar els seus serveis professionals a l'Ajuntament d'Inca, va presentar a la direcció de l'IBANAT uns informes de baixa i de confirmació per tal que se'ls donàs el tractament legal oportú,

la qual cosa equivalia a una sol·licitud tàcita de reincorporació de la treballadora al seu lloc de feina a l'empresa pública, repetesc: dia 14 d'abril del 2005. Dia 19 d'abril del 2005, cinc dies després, la Sra. Iglesias va demanar oficialment la seva baixa com a treballadora de l'IBANAT, extingint així la seva relació laboral amb aquesta empresa pública. Dia 28 d'abril del 2005, catorze dies després que ella entràs els informes de baixa, la direcció de l'IBANAT va donar per tancat l'expedient informatiu obert a la Sra. Iglesias, que ja no feia feina a l'IBANAT, i a continuació va remetre totes les diligències practicades al Ministeri Fiscal.

El desè punt, pel que fa als salaris percebuts -que se'ns demana- per part de la Sra. Iglesias i la seva categoria laboral, als arxius d'IBANAT consta la següent documentació: 1994, categoria de tècnic, 140.000 pessetes brutes mensuals; 1995, categoria de tècnic, 140.000 pessetes; 1996, categoria de tècnic, 176.751 pessetes brutes mensuals; 1998, sentència judicial per acomiadament improcedent, categoria de tècnic superior responsable de Ca s' Amitger, 258.000 pessetes brutes mensuals; 1999, 1.399,37 euros bruts mensuals; l'any 2000 1.487,90 euros bruts mensuals; l'any 2001 1.555,93 euros bruts mensuals; l'any 2002 1.541,08 euros bruts mensuals; l'any 2003 1.641,08 euros bruts mensuals; i l'any 2004, que després va demanar l'excedència, 1.685,62 euros bruts mensuals.

El punt 11. Pel que fa a les circumstàncies que envoltaren la retirada del Govern de les Illes Balears en el recurs de suplicació número 553/02 davant la sala quarta del Tribunal Suprem de Justícia, entenc que és convenient deixar clar, abans d'entrar en matèria, que no s'ha produït en cap cas una retirada del Govern de les Illes Balears pel que fa al recurs de cassació presentat per l'IBANAT davant el Tribunal Suprem, com es va afirmar aquí a la comissió que es va celebrar dia 1 de juny de l'any 2005, en relació a la sentència que condemnava l'empresa pública per tractament vexatori a la Sra. Iglesias, sinó que aquest mateix tribunal va decidir no admetre a tràmit l'esmentat recurs.

Les circumstàncies que varen determinar aquest procés són les següents:

A) Dia 19 de febrer del 2003 el Govern de les Illes Balears va presentar un recurs de cassació contra la sentència del Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears que donava la raó a la Sra. Iglesias en el plet plantejat contra l'IBANAT per una acusació de tractament vexatori en el treball; quedant clar en aquest punt A a part que els títols siguin falsificats, però en aquell moment aquesta qüestió no es debatia, i es condemna l'IBANAT per tractament vexatori.

B) En data 23 de maig, a la qual es va molta al·lusió a la proposició no de llei del mes de juny d'enguany, el Tribunal Suprem va dictar una providència d'inici de no admissió a tràmit de l'esmentat recurs per falta de contradicció a la sentència de contrast aportada. Al mateix temps l'alt tribunal donava tres dies de temps a les parts per fer les al·legacions pertinents a aquesta decisió judicial, al·legacions que finalment no es formalitzaren, i el recurs fou, en conseqüència, no admès.

C) En el cas hipotètic que, com en ocasions alguns representants polítics han insinuat, en aquest cas el Sr. Diéguez, hi hagi hagut alguna actuació incorrecta o negligent per part de

l'IBANAT referida a la no presentació de cap argument contrari a la inadmissió del recurs per part del Tribunal Suprem, un tràmit per al qual -recordem-ho- tenia tres dies hàbils a partir de l'esmentat 23 de maig del 2003, en cap cas l'actual direcció de l'IBANAT, que recordem que va prendre possessió el dia 9 de juliol del 2003, en podia ser responsable, o aquest mateix conseller que la va prendre dia 1 de juliol, ja que tot aquest procés es va dur a terme en un moment en què eren altres els gestors de l'empresa pública, i també eren uns altres els responsables polítics de la conselleria.

D) És cert que el nou consell d'administració de l'IBANAT, a la seva reunió de dia 31 de juliol del 2003, va afirmar que entenia les raons de la Sra. Iglesias a l'hora d'iniciar un procés contra l'IBANAT per tractament vexatori i que com a conseqüència se solidaritzava amb ella, acatava la sentència i donava per tancat el procediment, és cert; òbviament de forma incorrecta, ja que aquest no es va tancar oficialment fins al mes d'octubre, quan el Tribunal Suprem va declarar formalment la inadmissió a tràmit de l'esmentat recurs de cassació.

E) Les raons que expliquen aquesta aparent precipitació a l'hora de donar per tancar el procediment obeeix, en la nostra opinió, a la pura lògica judicial. D'entrada l'actual direcció de l'IBANAT en el moment de prendre possessió dels seus càrrecs va comprovar que no hi havia constància que s'hagués fet cap tipus d'al·legacions a la providència d'inici del procés (...) de tràmit per part del Tribunal Suprem del recurs presentat el mes de febrer del 2003 pel Govern de les Illes Balears. Per tant semblava lògic deduir que, si no hi havia hagut al·legacions, aleshores el procediment iniciat pel Tribunal Suprem acabaria com va acabar dos mesos més tard, és a dir, amb la inadmissió a tràmit del recurs. Entrava dins la més pura matemàtica jurídica pensar així.

I que ningú no es cregui que dic això per eludir la nostra suposada responsabilitat, perquè també vull deixar molt clar que a la vista dels arguments jurídics que detalla el Tribunal Superior de Justícia de les Illes Balears a la seva sentència, on queda demostrat el tractament que els dirigents de l'IBANAT varen donar a una treballadora, al marge que més tard s'hagi descobert que aquesta va aportar documentació fraudulenta al seu currículum, si hagués estat la nova direcció d'IBANAT la responsable d'interposar aquest recurs, aquest no s'hauria interposat atès que no compartia de cap manera, en sintonia amb el que determinava la sentència del Tribunal Superior de Justícia de Balears, l'actuació vexatòria dels anteriors dirigents de l'empresa pública cap a una representant sindical que es jutjava en aquest procediment.

Vull insistir en el fet que la providència del Tribunal Suprem es va dictar dia 23 de maig i que per tant això, la notificació de la providència i el termini de tres dies per fer al·legacions va succeir abans de dia 9 de juliol del 2005, quan l'actual direcció de l'IBANAT va prendre possessió dels seus càrrecs. És a dir, que quan el Tribunal Suprem demana al Govern de les Illes Balears si vol al·legar res a la seva intenció d'iniciar el procediment d'inadmissió a tràmit del recurs, qui governa és encara el pacte de progrés, i el misser que ho du, i el procurador, els que el pacte de progrés havia designat. Si no es va contestar al Tribunal Suprem no va ser, òbviament, per unes suposades instruccions, com algun dirigent de l'oposició en un excés d'imaginació ha arribat a suggerir, fets per part de qui no tenia

capacitat de decisió en aquell moment, sinó en tot cas per una previsible negligència del misser encarregat en aquell moment de supervisar el procediment judicial en marxa, un misser que prestava els seus serveis professionals a l'IBANAT en virtut d'una assistència tècnica, i per tant no pertanyia al cos jurídic de la comunitat autònoma de les Illes Balears. Un misser, per cert, que a requeriment de l'IBANAT no ha pogut o no ha volgut donar cap explicació per escrit en relació a les circumstàncies que envolten tot aquest procés a partir de la providència emesa pel Tribunal Suprem l'esmentat 23 de maig, que donava tres dies per presentar les al·legacions, de la qual cosa en aquest moment el que són els dirigents polítics tant de la conselleria com de l'IBANAT, en aquests moments, no tenien possibilitat de presentar.

Moltes gràcies, Sra. Presidenta.

(La Sra. Presidenta pren la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Font. En aquests moments procedeix la suspensió de la sessió per un temps màxim, si qualche portaveu ho vol; de menys temps si ens ho demanen, o podem continuar? Està tothom d'acord a continuar?

Doncs per formular preguntes o observacions tot seguit té la paraula per intervenir el representant del Grup Parlamentari Socialista, el Sr. Diéguez.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Primero que nada dar las gracias al Sr. Conseller por su comparecencia, porque cada vez es más difícil conseguir que un conseller comparezca ante esta cámara a solicitud de la oposición. Nos hemos encontrado ya con que se rechacen incluso las solicitudes de comparecencia por las diferentes mesas de algunos consellers, siguiendo instrucciones de estos mismos consellers.

Bien, el tema del IBANAT es un tema muy importante a nivel de salarios, sueldos, trabajos, etc., etc. Me gustaría hablar de muchas cosas del IBANAT; quizá otro día tengamos más ocasión de hablar de desembarco de gente de sa Pobla en el IBANAT. Nos gustaría poder hablar también de algunas subidas de sueldo magníficas que ha habido en el IBANAT que casi llegan a superar las del Sr. Rodríguez: hay una subida de sueldo de 31.000 a 49.000 euros, de 19.000 euros de una sola tacada, le subieron el sueldo a una persona en el IBANAT; la inflación de enchufados: de una sola tacada se contrataron cuatro nuevos cargos por 180.000 euros más profesionales externos, etc., etc., pero hoy de todo eso no vamos a hablar.

Vamos a hablar del caso de Blanca Iglesias de la Iglesia, y primero que nada tengo que dar un poco las gracias al Sr. Conseller. Digo un poco las gracias por lo siguiente: primero porque me ha contestado a más preguntas que el conseller negro, que el Sr. Rodríguez, porque..., y le pondré un ejemplo, no ya a mí sino a otro distinguido diputado; presenta la misma pregunta, es la número 2697 y la 2699 presentadas por otro diputado, el texto es idéntico, más o menos viene a decir qué ha cobrado la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia. Respuesta del Sr. Rodríguez: "No consta". Respuesta del Sr. Font: "Desde el 1 de

julio de 2003, 26.410 euros”. Bueno, nos dice más, la verdad, que otros, pero quiero poner este contraste en alabanza suya, Sr. Conseller, puesto que a la misma pregunta uno contesta que no consta y el otro contesta que sí que consta pero, claro, estas respuestas creo que eran antes de la nube de silencio que impuso sobre las respuestas a la oposición la Sra. Estaràs.

Bien, le digo que le tengo que dar las gracias un poco porque también me ha negado usted el registro de entrada. Yo le pedía a usted el registro de entrada, quería ver el registro de entrada del IBANAT, ¿y saben qué me contestó?, que el registro de entrada del IBANAT contenía datos íntimos, un registro público de entrada que contenía datos íntimos; eso me lo dijo usted, sí, sí, me lo dijo, me lo dijo, que contenía datos, que podía contener datos íntimos que afectarían a la intimidad de las personas y cosas así. ¡Hombre!, los registros de entrada no suelen contener datos íntimos y están para la publicidad de lo que entra, y se tiene que poder exhibir a cualquiera que lo pida, a cualquier ciudadano y más a un diputado, y ustedes bien que lo saben, porque a un señor de Menorca lo llevaron al juzgado por no exhibir el registro de entrada, y tenían razón en que se les tenía que exhibir el registro de entrada, ¿se acuerda? Nosotros no lo hemos llevado todavía al juzgado, pero quiero decirle la diferencia de trato que le damos con respecto a lo que hacen ustedes. No nos dejó el registro de entrada.

No nos dejó el registro de entrada porque en este asunto hay un trájín de documentos que han sido fabricados; han sido fabricados y se lo diré por una sencilla razón: los documentos que constan en la administración pública sólo dan fe de la fecha en que están hechos desde el momento en que tienen el sello del registro; los que no sólo tienen fechas, su única fecha eficiente es la fecha del día en que aparecen a la luz. Ya verá por qué se lo digo. Por eso digo que le tengo que dar las gracias y en otros casos menos.

Tampoco han dicho la verdad cuando han dicho que la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia no ha coordinado ningún curso con la universidad. Le puedo decir que sí, que los ha coordinado, aunque tienen excusa, también se lo digo, tienen excusa porque es de un tiempo anterior y puede que sea difícil de encontrar, no le digo que sea una ocultación consciente; si yo fuera conseller igual me habría pasado igual, quiero decir que no es nada grave, pero quiero decirle que sí, que ha coordinado cursos con la universidad, cosa que nos han dicho que no se ha hecho.

Bueno, vamos a empezar por el principio, ¿qué titulación precisaba la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia para poder trabajar en el IBANAT? Según los datos de que disponemos su categoría es la de técnico superior, y como técnico superior le correspondería tener licenciatura universitaria. Yo veo un catálogo de puestos de trabajo del IBANAT; sale como técnico superior, su total anual, etc., etc.; entonces le correspondería titulación universitaria. Quiere decir esto lo siguiente: que si ha estado cobrando con una categoría laboral que no le corresponde en virtud de su titulación, a partir del momento, naturalmente, en que descubren cuál es su titulación - naturalmente antes no lo podían hacer-, pero a partir del momento en que descubren cuál es su titulación lo que tienen que hacer es tirar para atrás lo que ha cobrado de forma indebida y decirle: “Oiga, la categoría que a usted le correspondía es ésta, y en base a la categoría que le correspondía tiene que cobrar lo que le correspondía”, y lo que

ha cobrado de más, pues como a cualquier funcionario que se le paga de más se le retirar inmediatamente o se le exige la devolución. Entonces quería preguntarle sobre esto: ya que el título no es..., el que tiene no es el que debería tener para el sueldo que estaba cobrando, si piensan reclamar este tipo de..., este sur plus -como se dice ahora- hasta la fecha que corresponda por la posible prescripción de la reclamación en cuestión.

En segundo lugar me dice que descubrieron que estaba trabajando de forma incompatible y que lo descubrieron gracias a la sentencia del Tribunal Supremo. Esto es lo que nos ha dicho, que a raíz de una sentencia del Tribunal Supremo, creo que es el fundamento jurídico octavo, al que me ha hecho referencia, o hechos probados número 8, creo que ha dicho, que se dieron cuenta de que estaba trabajando sin haber pedido la solicitud de compatibilidad, y que en base a ello tuvieron que abrir un expediente informativo. Creo haber entendido bien lo que nos ha expuesto. Entonces yo le planteo lo siguiente: es que no tenía que haber esperado al Tribunal Supremo, usted bastaba que llamara a su colega de Inca -¡caray!, siempre nos sale Inca, últimamente, ¡qué barbaridad!- tenía que llamar a su colega de Inca y decirle: “Oye, ¿es verdad que Blanca Iglesias de la Iglesia te pasaba unas facturas como sistema y desarrollo, asesora, por importe de 1.712,96 euros a fecha del año 93, en julio de 2003, en agosto de 2003, etc., etc? ¿Iba pasando unas facturas por asesoramiento al Ayuntamiento de Inca?”. Son amigos, se lo podía decir y confirmar, y entonces podría ver como probablemente disponía de otro trabajo, además de otro trabajo notorio.

Ustedes más o menos ven los periódicos y saben que la Sra. Iglesias de la Iglesia estaba trabajando como asesora en el Ayuntamiento de Inca; si estaba trabajando como asesora en el Ayuntamiento de Inca sin pedir ningún tipo de compatibilidad o incompatibilidad, pues tendrían que actuar también al respecto, y no me creo que no lo supieran, ahí sí que no. Lo del colegio es posible que no lo supieran porque a veces es difícil saber si está trabajando en un sitio o en otro y después sale en un momento determinado, pero que no supieran en el IBANAT que estaba trabajando en el Ayuntamiento de Inca, esto... yo no me lo creo, no me lo creo. Usted me dirá “créame que es así”; pues si me lo dice veré de hacer un esfuerzo y creerle, pero no me lo creo, además siendo público y notorio que estaba trabajando en ese sitio.

Bien, sobre las fechas..., hombre, me ha hecho alguna consideración interesante sobre el análisis jurídico del tema, o sea, se abre un trámite en el tribunal... Bueno, la sentencia ha pasado por encima que en primera instancia -lo ha dicho pero ha pasado un poco por encima- que en primera instancia ganó el Gobierno; en segunda instancia perdió el Gobierno y ganó la Sra. Iglesias de la Iglesia. Lo ha dicho, sí, sí, lo ha dicho, ha pasado por encima, así como se ha parado mucho en la segunda instancia no se ha parado tanto en la primera. Entonces nos encontramos con dos sentencias contradictorias. Cuando nos encontramos con dos sentencias contradictorias la Administración, que normalmente tiene ya la obligación de, aún teniendo todas las sentencias en contra, de combatir hasta el final, salvo que tenga una causa justificada para no hacerlo, un informe bastante que así lo acredite, en caso de encontrarse con dos sentencias contradictorias, la de primera instancia del Juzgado Social y la del Tribunal Superior de Justicia, al

encontrarse con ello, se tiene que plantear la duda de cuál de las dos es la buena, ya sabemos que hay una que es superior en jerarquía, faltaría más, y que esa tumba la anterior. Pero ante dos interpretaciones distintas nos quiere decir ello que pensar que el Gobierno tuviera razón, no es totalmente desacertado porque por lo menos la mitad de los tribunales que han visto el asunto, aunque uno de menor grado, piensa de forma distinta al otro. Entonces existiendo dos sentencias contradictorias es obligado poner el recurso ante el Tribunal Supremo, obligado por la administración.

Claro, usted nos ha dicho, he copiado esas palabras textuales porque son las que me han llamado la atención, "que a la vista de la segunda sentencia no habría puesto el recurso nunca". Desde un punto de vista político lo entiendo, porque dice así fastidiamos a los anteriores, pero desde un punto de vista de un conseller que tiene que defender la cosa pública no lo puedo entender. Porque aunque fuera el Gobierno anterior, usted cuando está en la administración tiene que defender lo que hace el Gobierno anterior, tiene que defenderlo y tiene que mantenerlo, sobretodo cuando hay dos sentencias contradictorias tiene la obligación de ir al Supremo. Usted aquí ha mostrado un poco..., como diría yo, el trasfondo político que hay detrás del asunto. No habría puesto nunca el recurso, evidentemente que no, pero por motivos políticos, no por motivos jurídicos. No me diga que es matemática jurídica la que cuando se da trámite de inadmisión, Sr. Conseller, cuando se da un trámite de inadmisión en un recurso de suplicación ante el Tribunal Supremo y se concede a la parte plazo para que alegue lo que corresponda, no me diga que es matemática jurídica que siempre se inadmite. Si eso fuera así no se daría plazo para alegaciones, se inadmitiría directamente. Para qué dar pasos de forma inútil.

Es decir, ustedes se dieron mucha prisa y efectivamente, en esto tiene razón, que de forma incorrecta meses antes de que recayera la sentencia firme, meses antes de que la sentencia se dictara incluso y de que por supuesto ésta fuera firme, estaban felicitando a la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia y pidiéndole disculpas, antes de recibir la sentencia. ¿Por qué? Porque estaba seguros de que sería así ¿y de dónde les venía esta seguridad? Usted me dice: "es que todavía no se ha hecho el cambio de Gobierno y no se podían dar instrucciones a nadie para que no se hicieran trámites de inadmisión porque todavía estaba el Gobierno anterior en funciones. Esto es lo que me ha dicho, que no se podían dar instrucciones por su parte porque estaba el Gobierno anterior en funciones, vale..."

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Diéguez, vaya acabando que va pasadito de tiempo.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

En 20 segundos acabo y continuaremos después. Antes incluso de que vaya a hacer su discurso pidiendo la confianza a la cámara el Sr. Matas, ¿puede hacer un cese laboral? ¿Puede hacer un cese antes de venir a la cámara a hacer su primer discurso para ver si es investido? Mire lo que le digo. ¿Antes de venir puede hacerlo o no? Le diré una cosa, antes de venir se dio orden de cesar a todo lo que era el chófer del coche oficial, la seguridad del Presidente, etcétera, dejen ustedes las llaves y se vayan. Y todavía no había pisado la cámara para hacer el

discurso. ¿Qué quiero decir con esto? Que igual que ahí dieron instrucciones, todos sabían quién iba a empezar a gobernar, ustedes podían haber dado instrucciones. Ustedes estaban muy seguros de lo que iba a pasar y dieron como firme una sentencia meses antes de que se diera.

En fin, no tengo mucho tiempo para más cosas. Pero básicamente sí que le quería preguntar en fundamento todo lo que le he ido diciendo y puesto de relieve las cosas que hemos (...) es si a la vista de la irregular situación de la titulación de la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia, ¿piensan tomar alguna determinación al respeto desde el punto de vista de reclamación administrativa de lo que se ha cobrado de forma indebida?

Nada más Sra. Presidenta y gracias por la paciencia.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Diéguez. No hi ha intervenció per... vol contestar? Ah! Doncs Sr. Font té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Diéguez, jo crec que ara hi som jo aquí, no hi ha altres consellers i vostè quan fa al·lusió a altres consellers no tenen la possibilitat de defensar-se i en tema de compareixença per part d'aquest conseller que li està rallant en aquest moment no hi ha hagut cap problema, a l'inrevés, encantat de qualsevol compareixença que vulgui. Fins i tot la llàstima és que d'aquest tema no hi ha hagut ni una sola pregunta parlamentària oral, ni cap interpel·lació. Jo li agraeix que pugui contestar aquí aquest tema perquè és un tema molt clar i molt transparent pel que fa a l'actual Conselleria de Medi Ambient d'aquest Govern, molt clar. Basta veure els seus arguments. És a dir, la seva intervenció de dia 1 de juny d'enguany a la d'avui, la veritat és que brusca, si allà plovia aquí només fa brusca.

Després l'altra qüestió, càrrecs, salaris, desembarcament, vengui anam-hi a això. Xerrem d'aquest tema i no faci aquesta acusació de polític recent arribat a la política, jo duc més anys que vostè, en política li falten arguments. Vostè té les coses..., ho dic perquè jo no he vingut a xerrar d'això, però vostè comenci així fent les seves argumentacions. A part de què li vull dir que les seves bromes ja no fan rialles, les seves bromes han baixat tant que ja ni fan rialles. Jo li puc dir que el Sr. Rodríguez li va contestar bé, no li podia contestar perquè ell no és el president de l'IBANAT respecte el salari d'aquesta senyora. Ell li podia contestar tal vegada dels salaris d'un funcionari de qualsevol de les empreses de qualsevol conselleria, però de l'IBANAT el president som jo.

L'altra qüestió, el registre d'entrada. Que quedi constància, almenys en aquesta comissió. Vostè fa una petició allà on demana fotocòpia compulsada de llibres de registre d'entrada i sortida de l'IBANAT, corresponents als mesos de juliol, agost, setembre, octubre, novembre i desembre del 2003. I a vostè se li diu que el registre d'entrada i sortida de l'IBANAT conté dades que poden afectar la intimitat de les persones, la qual cosa i en base a l'article 105.B de la Constitució en relació al 37.2 de

la Llei 30/92, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i procediments administratius comú, no és possible facilitar la còpia sol·licitada. Tot això, sense perjudici de què el diputat sol·licitant pugui personar-se a les dependències de l'IBANAT per fer-hi les consultes que consideri oportunes i que està ubicat al carrer Reina Constància, sense número, de Palma, amb el número de telèfon 971-177564. És una de les contestes, ni pot haver més, a la seva sol·licitud de registre com funciona a totes les administracions públiques de l'Estat que no se fotocopia i en canvi tothom el pot consultar. Ho dic perquè aquesta calúnnia que ja figura també el juny i avui també vol tornar figurar no figuri. Totalment clar.

Documentació fabricada. És que no sé quina documentació fabricada, una altra cosa és no tenir més arguments i aferrar-se a una cosa que és totalment falsa. Però intentaré aclarir-ho. Vostè ha demanat al principi i ha reiterat al final respecte que si aquesta senyora cobrava com a tècnica superior i realment no ho era, a veure si li he de demanar o no demanar un reintegrament dels sous. Com pot suposar, això és un tema que me'n vaig preocupar dia 21 de setembre d'enguany, vaig demanar un informe jurídic a la Direcció General de Funció Pública i me diuen que no pertoca demanar aquesta devolució. Tenc l'informe aquí també.

L'altra qüestió, la compatibilitat. Miri, que és compatible ho deixa clar la sentència, és a dir, no ho dic jo que és compatible, ho diu un jutge. Què puc fer jo, fer el contrari? No, ni hi entr, ni hi som quan passa això.

Jo he dit clarament que en primera instància va guanyar el Govern i en segona va guanyar la treballadora en aquell moment de l'IBANAT. Jo estic d'acord amb vostè, hi ha sentències que donen raons i sentències que en lleven de raons. A mi me va passar un cas quan era batle de Sa Pobla, d'una que va donar raó i ara l'ha llevada. Però haurem d'acatar el que digui la sentència, perquè per començar jo puc no estar d'acord amb aquesta segona i d'acord amb la primera, que és el que li passa a vostè en aquest cas, però hi ha una sentència del poder judicial que haurem d'acatar. Què vol que li digui en aquest sentit? I ara ho repetit perquè quedi clar que no he amagat res que el Govern va guanyar en primera instància i després va guanyar la treballadora. Tant de bo jo hagués guanyat en primera instància el Govern, no hi hagués hagut cap problema i s'hagués demostrat que els títols no eren certs i s'hagués aclarit aquest tema. Ara s'ha aclarit, però no s'ha fabricat res ni s'ha muntat res.

Després no se creu això de la matemàtica jurídica i diu que felicitem la Sra. Blanca Iglesias. No, nosaltres no felicitem la Sra. Blanca Iglesias, hi ha un jutge que condemna, culpa, el Govern i l'IBANAT que ha tengut un tracte vexatori contra un treballador, no ho dic jo, ho diu el jutge. Jo no sé si va passar això, jo no vaig ordenar cap feina, ni cap membre dels que estan aquí. Jo no ho sé, el que ho va ordenar podrà pensar que no ho era, però desgraciadament hi ha un jutge que diu que va ser així. I que vulguem canviar les paraules del jutge no crec que sigui en aquesta seu parlamentari allà on realment se pugui canviar. Jo li intent contar coses que han passat i que estan claríssimes.

Miri, per què dia 29 de juliol feim aquest consell d'administració? S'ha sol·licitat al lletrat per escrit quina data de recepció de la providència del Tribunal Suprem de 23 de

maig del 2003, en el qual s'anunciava l'inici del procediment d'inadmissió a tràmit del referit recurs de cassació, ens ho digui. I també, motiu pel qual no es presentà al·legacions, així com les circumstàncies que envoltaven la no presentació. Qui és aquest senyor? Aquest senyor és el Sr. Ferran Gomila Mercadal, se li demana això, contractat per l'anterior equip de Govern, amb una assistència tècnica que du aquest procés, supòs amb un procurador a Madrid. Dia 23 se dicta el procediment d'inadmissió, se li ha sol·licitat verbalment, se li ha sol·licitat per escrit i no hem rebut contesta. Sí que li vull dir una cosa, no hem pogut saber quin dia les va notificar ell i la contesta verbal per telèfon amb el secretari de l'IBANAT va ser: "en aquests procediments jo mai recorri". Vares rebre qualque instrucció respecte això en no recórrer? Per escrit no ens ho posa, verbalment va dir: "els terminis estan clars, eren abans supòs jo de dia 28 de juliol".

Per tant, a aquest Govern no se li pot demanar això. Jo ja no vull entrar a recriminar a què xerrem per què no se va fer, o si realment una negligència, com apuntava vostè, pogués ser el fet de què no se... No me posi la comparança del President, vostè m'està xerrant, supòs, d'allò que és Presidència. El President abans de prendre possessió no sap què està passant a IBANAT, o l'ib-salut. Sincerament voler pensar el contrari és riure-se'n de tots els que hem estat aquí, tots hem ocupat llocs públics i hi ha coses que t'assabentes al cap de mig any i un any i un any i mig d'estar al lloc. És a dir, dur una providència a la qual s'inicia el procediment d'inadmissió i se donen 3 dies, a qui se notifica? En aquest cas a Madrid és el procurador i el procurador notifica al seu advocat i el seu advocat notifica al gerent de l'empresa i el gerent de l'empresa, si té instruccions, fa la feina i li diu presenta o no presenta. I si el president de l'empresa creu que no és suficient, ho notificarà al conseller. I si el conseller troba que no és suficient, supòs que ho notificarà als seus superiors. Però això va passar en temps que li tocava a un altre presentar això.

Jo dia 1 de juliol del 2003 vaig rebre tota una documentació de com estava la situació de la conselleria, segueix estant dins el meu despatx i aquesta qüestió a mi no se me planteja, perquè tal vegada el dia de canvi de poders se m'hagués pogut dir, ves en compte! Tenim aquests recursos, fa falta presentar aquestes al·legacions, o fa falta presentar aquests papers i els terminis acaben en tal data. El problema és que els terminis, pel que hem d'entendre, havien acabat feia estona.

I acab Presidenta. Només volent deixar clar... Sí, hi ha una qüestió important, l'excedència des de 30 de juny del 2004, que és quan agafa..., no tenia sentit parlar d'incompatibilitat perquè estava en excedència de l'empresa IBANAT. No té sentit que nosaltres parléssim d'incompatibilitat.

I per acabar Presidenta, a mi m'agradaria dir que el més important d'aquest tema és que l'administració ha actuat en col·laboració total i absoluta amb la justícia. És a dir, se va enviar tot d'una l'expedient d'informació reservada cap al fiscal i el fiscal va dir que no pertocava obrir una altra causa perquè realment hi ha una causa oberta, si no vaig equivocat, no sé si és el PSM que l'ha oberta. Les dades són les que hi ha i qui realment podia presentar aquestes al·legacions en el seu moment no les va presentar.

Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sr. Diéguez té la paraula.

EL SR. DIÉGUEZ I SEGUÍ:

Gracias, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, cuando quiera podemos hablar sobre tema de sueldos, gente que han contratado, etcétera, me gustaría y con un poco más de tiempo porque yo el problema que tengo, usted lo sabe, lo que no puedo hacer es venir aquí a hacer sarcasmo y (...) es que no tengo tiempo. Es lo que tiene que saber usted, no tengo tiempo, si no me hubiera cortado, con toda la razón la Sra. Presidenta, porque estaba excedido de mi tiempo, le habría explicado 20 cosas más. ¿Me entiende? Así que no venga ahora a hacer chulerías de decir: “no ha dicho nada”. Usted sabe que no tenemos tiempo para hablar, si no nos dejan hablar casi ningún momento.

Y no me diga, eso tampoco se lo puedo consentir Sr. Conseller, que no puedo hacer referencias, aunque sean colaterales, a otros consellers y por una sencilla razón, todos los consellers cuando pueden hacen referencias a otros diputados que no intervienen en los debates. Ahora verá como el representante del Partido Popular, que no tiene por qué hacerlo, me hará constantes referencias y a usted le parecerá bien y aplaudirá con las orejas si puede. Me parece bien, pero no me venga con esas porque ustedes se vuelven muy reglamentarios cuando les pica, pero cuando no, ancha es Castilla, como se suele decir. Así que lo que a mi me falta es tiempo y no argumentos y sino déjenme tiempo y verá. Se lo digo lisa y llanamente.

Me dice que el Sr. Rodríguez contestó bien, a usted le gusta que conteste con estas..., a mi no me consta. Mire, la pregunta que contestó el Sr. Rodríguez no iba dirigida al Sr. Rodríguez, mire lo que le digo, no iba dirigida a él, tenía el mismo texto que la otra, las dos eran iguales y la cogió él para tratar de tirar balones fuera, ya sabrá lo que tiene que ver con esto. Se paseaba con una copia de esta sentencia por el Parlamento, algo tiene que ver con esto, porque fue él quien puso este tema de moda. Y como siempre que saca un tema de moda, a la larga le va cayendo encima, cada tema que saca... Cuando se ve un poco apretado saca algún escandalillo de algún otro, para ver qué pasa. ¿Y qué la pasa? El primer día gana la primera batalla, ¿qué ha pasado? El conseller ha dicho una cosa, pero cuando se ve que es mentira todo lo que dice, a la larga, como le pasó con Camariñas que llegamos a hacer un informe con 37 mentiras documentadas, ¿se acuerda?

Pero dejemos ese tema de momento. Me dice que tiene un informe jurídico que dice que no a lugar a devolver nada. ¿Por qué no nos lo ha pasado? Usted viene aquí a jugar con ventajas, usted sabe que tiene este informe jurídico y lo que tiene que hacer si quería jugar parlamentariamente de forma correcta es decir, mire aquí tengo este informe jurídico y os lo doy para más añadidura. Esto lo podía haber hecho perfectamente, ¿por qué lo hace? Lo saco cuando me interesa y para que no lo veáis y no podáis decir nada. Mire, yo de sus informes jurídicos que han hecho ustedes, me sorprenden mucho y le pondré dos ejemplos. El informe jurídico que hicieron para el campo de polo de Campos, ¿se acuerda? No tenía un sólo artículo jurídico. Pero ahora le pondré otro, el informe jurídico que tienen ustedes aquí, ese que se sacaron de la manga y se lo digo otra vez, se lo

sacaron de la manga, ¿por qué? Porque no consta en la administración pública su entrada, ni su petición, no consta ni cuándo lo pidieron ni consta cuándo llegó. Lo fabricaron porque yo se lo pedí y necesitaban un informe jurídico porque sabían que habían metido la pata y entonces fabricaron un informe jurídico. Y se lo vuelvo a decir, ¿dígame dónde está el registro de entrada y dónde está el registro de salida de la solicitud?

La administración por teléfono sí, pero lo justo. Los encargos se hacen por escrito, con registro de entrada y con registro de salida, sobre todo los encargos que devengan en honorarios, como son estos encargos. Es decir, el informe que ustedes se fabricaron, si lo lee, de las 5 líneas que tiene el informe..., no creo que son 7, no son 5, son 7, de las 7 líneas que tiene no cita un sólo artículo jurídico. Es que cuando yo veo informes jurídicos que no citan un sólo artículo legal, pues mire, serán opiniones, pero no son informes jurídicos. Mire, usted ya lo ha dicho, de las dos sentencias contradictorias me quedo con una. La administración Sr. Font, está obligada a defender el interés público y con sentencias contradictorias tiene que ir hasta el final. Y ustedes, antes de que recayera la sentencia, antes, porque la sentencia es de 16 de octubre, ustedes el 26 de agosto, es decir, dos o tres meses antes celebrando que ya se había perdido ese recurso de casación. Lo estaban celebrando en el consejo de administración, dos o tres meses antes.

Y me dice que es matemática jurídica. Mire, en cualquier sitio habrá matemáticas, pero en los juzgados le puedo asegurar que matemáticas pocas. Está empedrado el juzgado de cosas que no son exactamente matemáticas. Y no quiero insistir más en este tema.

Por eso le digo, el informe jurídico..., demuéstreme usted que el informe que utilizaron para todo este asunto, el informe de graduado social, yo no diré nombres de profesionales (...). Yo no lo diré, puede estar afectado por haber hecho un informe que no corresponde en su fecha y en sus datos. Y de momento no lo diré, no hace falta. Demuéstreme que ese informe se pidió en la fecha que se pidió y entró en la fecha que entró. Pero no me lo diga por teléfono, déme un documento fehaciente público, démelo si es que lo tiene.

Por último. Me dice que como esta señora pidió la excedencia en el 2004, que no había lugar al tema de la incompatibilidad por lo que sucedía en el Ayuntamiento de Inca que estaba cobrando como asesora. Es que cuando cobraba como asesora en el Ayuntamiento de Inca era en el 2003, no sé si me he explicado mal, o le he dado mal las fechas, pero las facturas tuyas al Ayuntamiento de Inca son de julio del 2003 y según me ha dicho usted, la excedencia es del 2004. Entonces si el 2003 estaba cobrando del Ayuntamiento de Inca 1.712 euros mensuales por asesoría, no sé sabe muy bien de qué, con el nombre de sistemas y desarrollo asesora, Blanca Iglesias de la Iglesia. Usted me dirá qué tiene que ver la excedencia del año 2004. Las medidas que tiene que tomar usted las tiene que tomar y ya está.

En definitiva Sr. Conseller, de pasarse lo mínimo, que ya está bien, ya estamos cansados de tener que soportar un Gobierno excesivamente presuntuoso que viene aquí a dar lecciones a la oposición. Usted haga su trabajo, sí, sí, usted ha empezado aquí diciendo que si estaba bien de gracias, puñetas y tonterías de estas. Usted venga aquí a hacer su trabajo. Aquí

venimos a controlar al Gobierno, no a que controlen la oposición, que ya la controla bastante la Sra. Estaràs, no se preocupe, ella se encarga de esto. Usted límitese a contestar y no a criticar a la oposición. Esto es una cámara de control al Gobierno y eso es lo que tienen que llegar a entender, aquellos dos primeros artículos que tenemos que aprender en la vida constitucional y democrática en el Estado de derecho en el que estamos todavía.

En definitiva Sr. Conseller, le rogaría que ahora me explicara..., primero insistiría en que nos repartiera este documento, este del que dispone. Me interesaría que nos explicara cómo se hizo..., qué documento fehaciente tiene usted para demostrar que el informe jurídico se solicitó y recibió en fecha, en las fechas que dice que se hizo. Y en tercer lugar la otra sombra que me ha quedado es el hecho de que la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia durante el 2003 estuviera prestando sus servicios, según parece en el IBANAT, y estuviera también en el Ayuntamiento de Inca, ¿qué consecuencias tiene ese hecho?

Nada más Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Diéguez. Sr. Font té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Diéguez, mai l'havia vist tan espès com avui, li ho dic sincerament, mai, mai. Jo tenc llibertat d'expressió, igual que vostè. Mai l'havia vist tan espès com avui i sobretot d'aquesta compareixença del maig la disfressa que li queda en el seu discurs és l'informe, tornarem argumentar l'informe, tornaré xerrar de l'informe. Li vull assegurar que crec, aquí hi ha molts testimonis, que en tot moment la meua intervenció, la primera i la segona, ha estat amb molt de respecte, sense cap *chulería* ni una i amb tot el respecte. I si l'he pogut ofendre en res li deman disculpes, però crec que no l'he faltat en cap moment.

Que jo sàpiga, vostè en aquesta compareixença, que firma també la portaveu, que la firma la Sra. Pilar Costa, que firma també el Sr. Vicent Tur, no me demana en cap moment l'informe jurídic. Ho dic perquè l'informe jurídic no el m'ha demanat. Jo me pens que li he contestat a tot, a més, li he donat més informació com la de l'informe jurídic per al bon desenvolupament i coneixement de tot el que ha passat. És a dir, mal si no arribes, mal si te passes. És un tema que està clar.

No ens hem tret cap informe de la màniga. És vera, se va sol·licitar verbalment, sí senyor, no ha passat pel registre i jo li he negat, li ho he dit a la primera intervenció. És a dir, a qui no menteix no se li pot reclamar segons què. Diré més, cerquem per què ens aferram a aquest tema, per què s'aferra vostè a aquest tema? Jo he anat ben alerta, estic d'acord que les administracions han de vetllar per respectar el que han trobat. És a dir, vostè ha dit "respectar i complir", són les paraules que ha emprat. Respectar i complir vol dir tot, jo no vull entrar ara en política, no tan sols poden ser demandes, poden ser convenis, doblers que hem de rebre d'un lloc o d'un altre. Podríem fer un debat polític, jo crec que està cremat aquest, el podríem fer amb

Madrid, el podríem fer amb un ajuntament com el del Sr. Sampol ahir, legítimament cadascú el seu... No me digui això, anem al bessó.

Vostè me diu "no me digui noms", a mi l'informe el m'ha fet el Sr. Moyà i el que no me contesta a les respostes és el Sr. Ferran Gomila Mercadal. Jo li puc dir qui ha estat cada un. El bessó de la qüestió és com així dia 23 de maig se dicta la providència, s'anuncia el procediment d'inadmissió a tràmit i per què no se presenten les al·legacions en contra d'allò que ha dictat? Això no ens ho vulgui imputar a nosaltres, és imputable a nosaltres, aquí és allà on vostè se pot seguir aferrant d'aquesta petició de compareixença. Ho respect, ho entenc i és legítim políticament, però no respecte a poder aclarir aquest problema. El problema està aclarit davant la societat. Aquesta persona no tenia aquestes titulacions, eren falses, el Govern obri un expedient d'informació reservada, se reincorpora aquesta persona a través d'uns informes de baixa i al quart dia demana llevar tots els contractes que pogués tenir, deixa de ser de l'empresa. Nosaltres automàticament, en 14 dies preparam la documentació i l'enviam al ministeri fiscal i demanam un informe, per si realment li podem demanar els doblers o no, és del mes de setembre, dia 11. No el m'ha sol·licitat, és l'informe que li dic, però jo li dic, què vol més? Més transparent en aquest sentit no ho puc ser.

I jo no he volgut entrar allà on tal vegada políticament hagués pogut entrar, a la negligència. Aquí el que hi va haver és una negligència de no notificació per part del procurador a l'advocat i per part de l'advocat a les administracions competents en aquest cas. I vostè me diu "no és un tema matemàtic". Miri, proposta d'inadmissió, més al·legacions en contra, seria igual a esperar. És a dir, hi ha una proposta d'inadmissió i l'administració fa el que vostè diu, presenta les al·legacions en contra, igual a esperar, no fer el que varem fer dia 28 de juliol. Coincidesc amb vostè, però realment hi hauria d'haver al·legacions en contra perquè si no hi ha al·legacions en contra i el Suprem ja insta, amb la proposta d'inadmissió, per llevar-s'ho d'enmig. En canvi, proposta d'inadmissió sense presentar al·legacions és igual a inadmissió. En tema jurídic hi ha molta matemàtica, ho ha de saber, el que passa és que no és de números. Si jo, o l'IBANAT troba unes al·legacions en contra d'aquest inici d'inadmissió de dia 23 de maig del 2003, lògicament nosaltres hem d'esperar; però el fet que no es presentin aquestes al·legacions i s'ha instat ja el tràmit d'inadmissió, és inadmissió.

Més diré. Donem per bo que vostè tengués tota la raó, tota, tota, i hi hagués com a error haver fet el consell d'administració del mes de juliol. Continuaríem tenint dues conseqüències inamovibles: la negligència de no presentar les al·legacions i la sentència final del mes d'octubre, cosa que no canvia res allò del juliol; això donant-li la raó. El resultat de l'equació és el mateix, perquè qui havia de presentar no va presentar i qui havia de dictar dicta el mateix, perquè el jutge podria canviar, lògicament, si hagués presentat les al·legacions dins el terme dels tres dies, lògicament, i nosaltres sense cap dubte haguéssim esperat.

No tenc res més a dir. És un tema que és clar i llampant i que crec que he donat totes les explicacions al Sr. Diéguez i amb molt de gust les donaré als altres portaveus.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Font. Grups que vulguin intervenir? Sra. Rosselló, té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, molt breument perquè, com ja s'ha dit i s'ha explicat..., donar les gràcies que hi hagi el conseller aquí per explicar el que ha explicat, que jo he de dir que estic una mica despistada, Sr. Conseller, perquè no sé molt bé si és que em trob davant una compareixença que es demanava per saber les actuacions que es durien a terme referents a la Sra. Blanca Iglesias per part de l'administració, en aquest cas per part d'IBANAT, o sobre sentències que no tenen res a veure amb el tema.

Bé, jo he vingut a substituir el membre del grup parlamentari bàsicament per parlar d'un tema que és molt clar, i és que es va descobrir un presumpte delictes de falsificació de la titulació per part de la Sra. Blanca Iglesias, i que sembla ser..., sembla ser, no, és un fet claríssim que tothom coneix, que la Sra. Blanca Iglesias va fer feina des de l'any 94 fins que sembla ser que l'any 2004 va demanar la seva excedència, va fer feina a IBANAT, i d'alguna manera i a partir d'aquesta situació, que és un fet objectiu, jo el que voldria demanar al Sr. Conseller, que m'agradaria que s'ajustàs al tema, perquè si evidentment ha de començar a fer altres consideracions evidentment jo crec que no hi ha lloc perquè jo he vingut a parlar d'això, no a parlar d'IBANAT, no a parlar de la situació general d'IBANAT, no a parlar de sentències ni a parlar de qüestions, sinó a parlar, o almanco donar la possibilitat que es dóna a través d'aquesta compareixença, de demanar al conseller concretament sobre aquest tema. És a dir, jo li faria dues preguntes i així acab la meva intervenció.

En primer lloc, tenint en compte que la responsabilitat de l'IBANAT respecte, evidentment, a una situació desconeguda pel Sr. Conseller i desconeguda, supòs que fins a un punt, que la Sra. Blanca Iglesias podia haver falsificat la seva titulació, sí que és cert que en el moment de la seva contractació, que va ser l'any 94, pel SEFOBASA, com vostès mateixos -d'això sí que he demanat informació per escrit perquè no tenc massa possibilitats de fer-ho oralment a vegades pel temps que a nosaltres també ens donen com a grup-, va ser contractada per SEFOBASA, evidentment jo voldria demanar al Sr. Conseller si pensen fer algun tipus d'investigació tenint en compte que, tot i que no governava, evidentment, el Sr. Conseller, però era un govern anterior, fa dues legislatures o tres, no sé si ara ho compt bé, però com a mínim fa tres legislatures, si pensen fer algun tipus d'investigació respecte a la responsabilitat que hi pugui haver en el moment de la contractació d'aquesta treballadora per si hi ha alguna situació que fos irregular.

Jo si li deman això no és per motius suposadament partidistes, o quan es distorsiona la política, sinó des del punt de vista que l'administració pública hi té una responsabilitat de cara al fet que ha tengut una persona contractada en una situació que ara s'ha destapat que era irregular, amb la qual cosa li deman: faran algun tipus d'investigació en el moment que es va fer la contractació?, que és allà on es va produir el fet i es va fer l'aportació del que era necessari perquè fos contractada; o no és farà?

En segon lloc també li vull demanar -també l'hi ha demanat el Sr. Diéguez, però bé, jo hi insistiria i sobretot si vostè té un informe també m'agradaria que ens el fes arribar al nostre grup- si s'exigirà la devolució dels doblers que ha cobrat la Sra. Blanca Iglesias, diríem tenint en compte la seva situació absolutament irregular que s'ha detectat en aquest moment.

I en tercer lloc li voldria demanar si pensa l'administració pública, i per tant no sé si exactament..., és a dir, supòs que IBANAT, o si fa referència l'administració a funció pública del Govern, però el Govern, a qui pertocui, si pensa personar-se a la fiscalia i per tant fer acusació també particular per haver falsificat aquesta titulació que va donar peu al fet que pogués fer una tasca que vull recordar-li per acabar que és per l'administració pública, no és per una empresa privada, la qual cosa precisament com a guardadors que són dels béns públics, toca a l'administració, sigui qui sigui qui governi, evidentment cercar, esbrinar i saber primer què ha passat i, en segon lloc, fer acusació particular; particular no sé si és exactament la paraula, però sí acusació com a administració perquè l'administració ha tengut un perjudici amb una persona que no ha aportat el seu currículum o sobretot el seu títol de manera clara i transparent.

M'agradaria que em contestàs això, Sr. Font, no altres coses. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sra. Rosselló. Sí, Sr. Font, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta. Senyores i senyors diputats, jo amb molt de gust, Sra. Rosselló, li contestaré. El que passa és que jo he vingut aquí a petició d'un grup, on se'm demanen les circumstàncies que han envoltat la contractació de la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia per part d'IBANAT, saber la titulació presentada, categoria laboral, temps que ha estat al seu servei, salaris percebuts, temps al qual no ha donat serveis, causa de no haver-los donat, sol·licitud de compatibilitat amb altres treballs, altres treballs que hagi realitzat mentre desenvolupava les seves funcions a l'IBANAT i, punt 2, les circumstàncies que envoltaren la retirada del Govern de les Illes Balears del recurs de suplicació número 532/02 davant la sala quarta del Tribunal Superior de Justícia. Veig que no s'ho havia llegit i en canvi havia substituït el Sr. Rosselló. Em pareix molt bé, no passa res, eh?, no passa res, però avui crec que m'he ajustat com mai, com mai, al que era.

Molt ràpid. Si obrirem cap investigació. La meua conselleria no ha obert..., llevat d'una sola investigació: aquesta de la Sra. Blanca Iglesias. Se m'ha plantejat a vegades obrir per part de funcionaris i tècnics i polítics altres investigacions, com poden ser els vessaments de Santa Gertrudis, o com pot ser la depurada de Pollença, i sempre he pensat que val més aclarir les coses i solucionar-les que entrar en aquestes discussions que la gent no arriba a entendre.

Segona qüestió: per què no obr una investigació? Perquè està *sub iudice*. Així de clar, així de clar, i tot el que he fet d'investigació ho he remès al fiscal.

Segona qüestió: l'informe. Ho he explicat, em remet al que he dit; aquest informe abans he dit dia 11 de setembre i no, és dia 21 de setembre que es va fer l'informe, i l'informe diu que no pertoca; si m'hagués dit que pertoca els hi hagués reclamat, així de senzill, no m'ho hagués hagut de plantejar ni hagués hagut de parlar amb ningú; si m'hagués dit el contrari li ho hagués reclamat, el que toca. El camí més recte és el que toca.

Tercera qüestió: si ens personarem. Miri, jo confii en el fiscal, que al final ens representa a tots, i això és el que jo li puc dir respecte a aquesta qüestió.

Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Font. Sra. Rosselló, té la paraula.

LA SRA. ROSSELLÓ I PONS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Molt breument per saber si he entès bé les preguntes que he fet i les respostes. És a dir, no pensen investigar perquè evidentment considera que és una qüestió que està..., és un tema *sub iudice*, pel que diu. Però jo, Sr. Font, només m'atreiria a dir-li que això no té res a veure; és a dir, una cosa és que hi hagi una investigació que està dins el tràmit que pertoca, i l'altra és des del punt de vista de l'administració pública. Jo li estic parlant no des d'un punt de vista que hi hagi una qüestió que estigui sota un procediment jurídic determinat. L'administració té en aquest cas, a més, diríem, entre cometes, que té l'obligació d'intentar saber què va passar a allò que va ser, pel que es veu, una contractació que almanco en aquell moment hi va haver una situació que no era l'adequada.

Concretament aquí vostès m'han presentat això, perquè jo ho vaig demanar, el primer que pareix que va firmar és el Sr. Pedro J. Morey Ballester, que en aquell moment devia ser el conseller, amb la qual cosa en aquest moment hi ha, per tant, algú que va donar el vistiplau a una situació. Jo crec que des del punt de vista de l'administració i dels administrats entenem que hi hauria d'haver una investigació i, a més, les responsabilitats. I no va en contra seva, senzillament és una persona que ha incomplert, igual que si ara trobàssim, no sé què li he de dir, idò un professor que no tengués la titulació que pertoca; l'administració hauria d'actuar perquè ha tengut una acció sobre uns infants determinats que evidentment ha creat una situació almanco d'alerta o de preocupació, perquè a mi em preocupa que al meu fill li fes classe una persona que no té la titulació que li pertoca, amb la qual cosa crec que en aquest sentit vostès haurien d'investigar i crec que és la seva responsabilitat.

I, en segon lloc, anant a la tercera pregunta, no fan comptes personar-se perquè vostès creuen en els fiscals. Nosaltres també, però això no té res a veure, és a dir, jo crec que l'administració pública, que precisament ha estat perjudicada perquè ha tengut un perjudici d'aquesta senyora, ha tengut un perjudici sobre la seva actuació, evidentment jo crec que voldria saber, com a administració pública, què ha passat i aclarir, perquè, com dic, l'administració és una administració de tots, no és una empresa privada, i per tant crec que per bé de la mateixa administració i per tant des d'aquest punt de vista també perquè la gent pugui saber que hi ha una actuació per l'administració, que al cap i a la fi és la que la va contractar i a més la que d'alguna manera ha

tengut un perjudici, idò que ho fes, però això evidentment serà la nostra opinió i en aquest sentit no em queda més per dir.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sra. Rosselló. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, presidenta. Senyores i senyors diputats, molt breument, Sra. Portaveu. Jo a la segona part ja no hi entr, crec que se l'ha contestada vostè mateixa, però la primera, allò que vostè ens sol·licita de la investigació del fet d'haver estat contractada i que la titulació era falsa, jo només em puc remetre als fets que ja he narrat més àmpliament en el meu primer discurs.

Miri, ella està vinculada contractualment a SEFOBASA amb contractes successius que es renoven cada mes de gener els anys 95, 96 i 97. IBANAT l'any 97 comunica oficialment a la Sra. Blanca Iglesias, perquè tenia un contracte d'obra i servei, que si per aquest contracte d'obra i servei s'havia de demanar la titulació no ho sé, jo li cont el que he pogut investigar, que tenc i hem remès també al fiscal, li comunica que ha acabat: baixa per finalització de contracte, és a dir, la voluntat de SEFOBASA es que aquesta senyora havia acabat. Dia 27 de juliol del 98 la treballadora va interposar una demanda per aquest acomiadament improcedent, segons ella, i dia 24 de setembre d'aquest mateix any hi ha sentència a favor de la demandant que reconeix la improcedència de l'acomiadament i que condemna l'Institut Balear de la Naturalesa a indemnitzar o a readmetre la Sra. Iglesias, que adquireix la condició de fixa en aquest moment. Quin és el problema? El jutge tampoc no va demanar el títol, però sí que hi ha un fet que es constata amb això: que queda fixa.

Això és el que li puc dir. Això està investigat, tot el que hem d'investigar, i si havia de tornar els doblers també ho hem mirat, i s'ha actuat, i tot el que hem tengut ho hem passat al fiscal. Més clar i més net impossible.

Moltíssimes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Font. Pel Grup PSM-Entesa Nacionalista té la paraula el Sr. Sampol.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, a vostè se li ha demanat la compareixença -bon dia, primer de tot- se li ha demanat la compareixença per explicar uns fets molt concrets, però jo entenc que el Govern és solidari en totes les seves actuacions. Clar, ho dic perquè quan es demana documentació sobre la situació laboral de la Sra. Blanca Iglesias, com vaig fer jo en nom del meu grup parlamentari, deman concretament quina situació laboral manté la Sra. Blanca Iglesias amb l'administració de la comunitat autònoma de les Illes Balears o amb entitats que en depenen. I surt el conseller d'Interior i diu

que el conseller d'Interior no té cap tipus de competència sobre la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia. Nosaltres demanam al Govern, i demanam concretament que ens digui relacions amb l'administració i amb les entitats que en depenen, i un membre del Govern no pot contestar això, entre altres coses perquè hi ha una conselleria de Relacions Institucionals, hi ha un director general de Relacions amb el Parlament que és el que ha de coordinar aquestes actuacions i no ens han de fer anar i venir constantment, perquè es perden una quantitat d'hores i tallam una quantitat d'arbres per fer paper que no importaria.

Bé, a la fi, i a través del *Diari de Sessions*, del *Diari de Sessions* no, del *Diari Oficial de la Universitat*, el *Full Oficial -perdó- de la Universitat*, coneixem dos contractes: un de l'any 1992, de 14 de juliol del 92, i un altre de 19 de maig del 93, mitjançant el qual el conseller d'Agricultura i Pesca signa dos convenis amb el rector de la universitat. Curiosament la Conselleria d'Agricultura també ens respon que la Sra. Blanca Iglesias no ha coordinat ni realitzat cap curs organitzat per la Conselleria d'Agricultura, i ho hem hagut de saber a través de la universitat. Bé, es firmen aquest dos contractes que tots dos especifiquen, a la clàusula segona: "Els cursos es realitzaran sota la coordinació de la Sra. Blanca Iglesias de la Iglesia". Ja tenim per tant que la relació laboral amb l'administració de la comunitat autònoma i les seves empreses o ens públics comença l'any 1992, no el 94, quan comença amb SEFOBASA.

Bé, i és evident que aquesta senyora no entra per les seves aptituds, és a dir, comença unes relacions laborals, primer amb la Conselleria d'Agricultura i després amb el SEFOBASA perquè és militant o simpatitzant del Partit Popular, i consolida la seva situació de plaça fixa dins SEFOBASA o IBANAT perquè se li renova una sèrie de contractes, que inicialment eren contractes d'obres i serveis, fins que en aplicació de l'Estatut del Treballador esdevé una situació de fixa. Per tant deduïm de les seves paraules, perquè no ho ha dit, que aquesta senyora és fixa perquè se li varen fer i se li varen prorrogar una sèrie de contractes d'una manera irregular, com ha passat en tants altres casos.

Bé, però jo crec que això és història passada, i hi ha el coneixement d'uns fets, i és que aquesta senyora va falsificar una titulació per accedir a una plaça a l'Ajuntament d'Inca, on s'exigia una titulació superior, i a partir d'aquí, a partir d'aquí és quan l'administració responsable ha d'exigir responsabilitats i ha de defensar els seus drets. A vostè se li ha fet una pregunta molt concreta: pensa el Govern personar-se...? I vostè ha contestat que no, vostè ha contestat que no, que creu en el fiscal, que vostè ha aportat la documentació; només faltaria, perquè el jutge la hi exigirà i l'haurà de presentar, tota la documentació.

Però aquí és molt curiós que el Col·legi de Psicòlegs s'hagi personat, que la Universitat de Barcelona -crec que és, que se li va falsificar el títol universitari- s'hagi personat, i el "pagano" no es personi, i jo crec que, a aquesta senyora, tenim dret a exigir-li, primer, la quantitat proporcional als salaris que ha cobrat per una categoria per a la qual no reunia la titulació exigida, perquè consta a la relació de llocs de feina de l'IBANAT com a tècnic superior amb un salari brut de 22.569 euros; per tant, primer s'ha de determinar si aquesta senyora cobra un salari més elevat del que li correspondria per la seva formació.

Segon, el tema de les incompatibilitats. Vostè no ha respost una pregunta del Sr. Diéguez: era incompatible la Sra. Blanca Iglesias l'any 2003 -no l'any 2004, l'any 2003-, que cobrava de l'Ajuntament d'Inca i cobrava de l'IBANAT?; el 2004 ja estava en excedència de l'IBANAT, però el 2003 no. És a dir, hi va haver un lapse de temps en què va cobrar, al parèixer, de les dues administracions, o d'una empresa pública i de l'Ajuntament d'Inca. Per tant, si va cobrar indegudament també li devem haver de reclamar.

I, tercer, aquí hi ha hagut una sentència judicial que condemna l'administració a pagar 500.000 pessetes perquè havia encarregat unes feines a una treballadora que no corresponien a la seva formació i titulació. Si aquesta formació i aquesta titulació no existien, tal vegada es podria demanar la revocació, la revisió d'aquesta sentència.

Per tant són tres qüestions: una, si ha cobrat per sobre de la seva formació en virtut d'una titulació inexistente; dues, si durant un lapse de temps va infringir la seva incompatibilitat i va cobrar de dues administracions i, per tant, d'una d'elles irregularment; i, tres, si es pot demanar la revisió de la sentència perquè no existia la titulació sota la qual s'empara la Sra. Blanca Iglesias. I això és tot, i tota la resta avui em voltat molt però la cosa és així de senzilla: si el damnificat, l'administració pública, tots els ciutadans de les Illes Balears, hem de demanar la devolució de les remuneracions percebudes indegudament o no, i com que vostè ens representa a tots en aquest moment, vostè i tot el Govern solidàriament, li avanç que no em basta que em digui que creu en el fiscal. Com ha fet el Col·legi de Psicòlegs i com ha fet la Universitat de Barcelona vostè s'hauria de personar. Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Sampol. Sr. Font, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta. Jo crec que... Allò de fixa per sentència, que és fixa, és fixa per sentència.

(Intervenció inaudible)

Jo no som responsable d'haver-li fet els contractes que són tres anys. A part de pegar bots no puc fer res més. L'Estatut del Treballador l'empara i un jutge que li ho dic, amb la qual cosa aquesta primera qüestió de petició no pertoca, que em fa. És fixa per sentència, què vol que li digui? Que li varen fer tres contractes i no els hi haurien d'haver fet?, efectivament. Jo tenc interins objectius a l'IBANAT, no interins, interins objectius a l'IBANAT. No hi ha ningú que sàpiga el que és, i jo també en tenc que són fixos sense sentència i hauran de fer oposicions, i això ho varen fer la passada legislatura, perquè si vostè em pot explicar el que és interí objectiu, a qualcú que du més de tres anys de contracte, i no s'ha instat a dir almenys de rescindir el contracte, i li estic parlant de 270, eh?, i aquí parlo d'un; i no li estic parlant de 24.000 euros, sinó de 4 o 5 milions d'euros per any, que també paguen els mateixos ciutadans que han pagat allò altre.

Jo crec que aquí no acabam d'estar fins, en aquesta qüestió. No acabam d'estar fins perquè pareix que no volem veure la globalitat respecte a contractes..., és a dir, vostè ha tocat una cosa molt important: reiteració de contracte, tres anys, Estatut del Treballador, som fix, no és vera? Això jo m'ho he trobat amb 200 i busques de persones, i faig les oposicions, no sé com sortirà, però no d'un, de 200 i busques, quants n'hi ha?, molts, molts. Però vaja, si hem d'anar per aquest camí anirem per aquest camí, tampoc no passa res, a mi m'agrada, també, aqueix, a mi m'agrada.

La incompatibilitat del 2003. A nosaltres no ens consta perquè no la va demanar, no la va demanar, Sr. Sampol. Jo l'entenc, a vostè, però no la va demanar, no hi ha constància.

I respecte a si revisariem, si revisarem la sentència per la qual un jutge condemna a pagar 3.000 euros a l'IBANAT perquè tenia unes funcions que, una vegada que descobrim que no té aquesta titulació, potser no correspondria, no és així? Volem entendre que si no hagués estat tècnica superior aquelles funcions que se li varen ordenar les podia fer; si ho revisarem. No m'ho he plantejat, és una cosa que surt per primera vegada aquí, i l'ha tret vostè i no un altre portaveu. Però sí que vull llegir l'informe de la Direcció General de Funció Pública, el vull llegir perquè hem de demanar els doblers, i tal? No, llegim l'informe.

"Plantejada qüestió sobre la possibilitat que l'administració iniciï un procediment per reclamar els ingressos percebuts per una persona a la qual s'ha adjudicat incorrectament un lloc de treball, s'emet el següent informe:

Primer. S'ha plantejat la qüestió de si, declarat nul un procediment selectiu, aquesta nul·litat afecta els ingressos percebuts per les persones que han ocupat aquells llocs de treball afectats per la nul·litat. Respecte a aquesta qüestió cal dir que per exigència del principi constitucional de seguretat jurídica i en garantia de les relacions ja establertes, és pertinent la subsistència dels actes fermes conseqüència de l'aplicació de la disposició o de l'acte declarat nul. Per tant en principi no seria possible el reintegrament a l'administració de les quantitats percebudes durant l'ocupació del lloc de feina.

Segon. Des d'un punt de vista de qui subscriu, és lògic que qui ha realitzat les funcions d'un lloc de treball durant un temps determinat té dret a percebre les remuneracions fixades per a aquest lloc de treball com a contraprestació per la feina duita a terme. Els ingressos o les liquidacions practicades abans que es declari la nul·litat de l'acte o de la norma impugnada correspon a ingressos deguts, ja que com s'ha explicat abans la persona que ha treballat en aquest lloc de feina ha realitzat les funcions atribuïdes al mateix i té dret a rebre la remuneració prevista. En l'hipotètic cas que una persona hagués de tornar les quantitats rebudes durant l'ocupació del lloc de feina, immediatament podria iniciar un procediment de responsabilitat patrimonial contra l'administració que primer li va adjudicar un lloc de feina i després li fa retornar tots els ingressos percebuts com a conseqüència d'aquella adjudicació.

Tercer. Per tot l'anterior es pot concloure que no és admissible en cap cas la pretensió que la persona que va ocupar el lloc de treball reintegri les remuneracions percebudes; cada lloc de feina té una dotació pressupostària, que és la que percep

el funcionari que l'ocupa. Aquesta percepció dinerària correspon al treball efectivament realitzat.

Aquest és el parer de qui subscriu, que sotmet no obstant a un altre millor informe en dret... tal, tal... Catalina Bibiloni Salord, cap de secció número 16".

Li ho dic amb pèls i senyals.

Jo crec que des del Govern i des de l'administració s'ha de demanar que es diguin les coses. Jo crec que avui aquí no he evitat contestar res. Més bé li haurà agradat o més malament. Jo he contestat tot. Ens personarem?, entenem que el jutge és qui du aquest tema. Demanarà el reintegrament dels doblers?, no, en base al que diu aquest informe. Investigarà?, jo ja he investigat. Quan es fa fixa?, per sentència judicial. Em fa peresa fins i tot llegir-ho, si de cas després ho miram. És a dir, crec que donam voltes a l'era i que duim unes cucales, que no veim res més del que ja hem pogut parlar, però no hi ha cap pregunta que vostès m'hagin formulat que no hagi contestat. Més i tot, jo els he donat més informació que la que vostès m'han requerit en aquesta documentació.

Sr. Sampol, és el que jo li puc dir a les tres qüestions que vostè m'ha plantejat, clares, i que he contestat. Gràcies, Sra. Presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font. Sr. Sampol, té la paraula.

EL SR. SAMPOL I MAS:

Gràcies, Sra. Presidenta. Bé, jo li he de dir que a mi no m'agrada. Vostè pareix que passa gust dins aquesta situació, diu "m'agrada anar per aquí", i a mi no m'agrada anar per aquest camí ni per aquest altre. I de l'activitat política aquesta és la que em repugna més, però també ens paguen per això, per controlar el Govern i per controlar que no s'estafi l'administració pública.

Bé, naturalment vostè ha llegit l'informe, li deman que ens en faci una fotocòpia, però a mi em pareix que aquest informe no respon a la situació creada. Efectivament, si hi ha una convocatòria per cobrir una plaça, una vacant a l'administració pública, i l'administració per manca de diligència, per negligència, atorga una plaça a una persona i després es revisa aquest acte, naturalment que aquesta persona pot demandar l'administració, però aquí ens trobam amb el fet que, segurament, jo no ho sé, si hi va haver una convocatòria i aquesta persona va concursar, i s'exigia -que jo no ho sé- s'exigia una titulació superior, segurament el funcionari encarregat de supervisar aquesta prova, va constatar que hi havia un títol superior perquè aquesta persona va aportar un títol, una fotocòpia compulsada per un notari d'un títol superior de llicenciat en psicologia; per tant aquí el que hi ha hagut és un frau, una vertadera estafa, i jo no sé jurídicament quina tipificació té aquest tema, però aquí hi ha hagut una falsificació de document públic que ha enganat l'administració i que l'ha induïda a cometre un error. Me pareix que aquest informe que vostè ens ha llegit no va per aquí, no va per aquí, i per tant aquell acte és revisable i de cap manera, de cap manera, n'ha de poder ser responsable l'administració pública, d'un frau, d'una

falsificació d'un document públic, perquè si fos així, bé, què hauríem de fer, hauríem d'anar a comprovar document per document? Una fotocòpia compulsada, a més a més, aquí hauríem de veure el funcionari que va compulsar aquesta fotocòpia, també es podria mirar per aquí.

Trob que li fa moltes rialles a aquest d'aquí devora, i a mi no me'n fa cap, perquè també va pagar dels meus i dels seus. Clar, el problema és que aquí ens trobam que hem de donar cobertura a una militant del partit, això és el problema, i jo comprenc que els és molt incòmode i no sé què passaria, jo en el meu, però crec que ha de ser molt violent. Però, en definitiva, vostès han de prescindir d'amistats personals, d'afinitats polítiques i han de defensar els interessos generals de tots els ciutadans. I per tant jo li reiter que pens que si el Govern, u, no es persona, i dos, no reclama la restitució monetària del que s'ha cobrat indegudament, no defensa els interessos generals dels ciutadans.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Sampol. El Sr. Font té la paraula, Font conseller.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Sra. Presidenta, senyores i senyors diputats. Sr. Sampol, jo tampoc no pas gust, però vostè ha fet una insinuació, si aquí hi ha uns doblers que a causa que es va fer fix d'una forma improcedent, perquè es va seguir prorrogant el contracte; jo li he recordat que un el podem multiplicar també per 200 i busques, i ha passat durant la passada legislatura ...

(Remor de veus)

... bé, idò 2.000, vostè diu 2.000, doncs encara és més penós que sigui així, si potser això no ha de passar. I vostè em parla d'un quan n'hi ha haguts 200 i busques que han passat a la passada legislatura. I vostè me dirà, me pot dir -me faig jo la preguntarà que me farà vostè, ja que ara no té torn-, me pot dir si de la resta de legislatures també n'hi havia algun? Sí, devers 45. Però, en tot cas, no n'hi ha cap de meu ni d'aquest govern que actualment té aquesta competència de renovació de contractes, un rera l'altre, perquè feia tres anys de contracte.

L'altra qüestió, diu el *Diari de Sessions*: "En definitiva, si aquesta persona ha enganyat a tothom, inclòs el Partit Popular, ..."; és a dir, què ha passat aquí? Això ho deia el Sr. Rosselló en el juny. Aquesta persona ha enganyat a tothom, vostès no ho varen detectar i nosaltres tampoc i quan s'ha detectat, per part d'aquesta legislatura, s'ha posat tot el que s'havia de posar damunt la taula i s'ha enviat al Ministeri Fiscal tot el que s'havia d'enviar. Si no s'hagués enviat, la discussió seria avui: per què no enviam això al Ministeri Fiscal? Per què no es dóna la documentació? El que passa és que el que és evident és que a la passada legislatura ningú no se'n va adonar que això fos així.

I el Govern avui ha pogut posar totes les coses damunt la taula i que sigui ben transparent el que hi ha, perquè el que hi ha hagut aquí són sentència que, fins i tot, si pensam haurà enganyat, lògicament si el jutge hagués sabut que no era legal o era falsificat el document les sentències no serien aquestes.

(Remor de veus)

És a dir, què té l'administració amb els ciutadans en aquest moment? Transparència total i absoluta del que ha passat en aquest cas, des de l'any 1994, en què té el primer amb la conselleria, amb SEFOBASA, que no li neg que tenguí aquests contractes que vostè diu, supòs, per a prestació de servei, com a assistència tècnica o no sé què amb la Universitat i la Conselleria d'Agricultura.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font. En representació del Partit Popular, té la paraula el Sr. Joan Font.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Conseller, agrair, en nom del Grup Parlamentari Popular la seva compareixença i les seves explicacions, unes explicacions que almanco a nosaltres ens han quedat clares i que han estat molt convinents. El cas pareixia espinós, però, com hem pogut veure, no era tan mal de desentranyar, perquè el conseller, i per això li hem d'agrar, ha fet un esforç perquè tots poguéssim entendre aquest laberint del cas.

De vegades és de lúcids, a l'hora d'abordar un problema, reconèixer que el problema no existeix, i aquí passa exactament el mateix, no hi ha cas. I això ho posa de manifest la pobresa dels arguments dels portaveus que m'han precedit. Tant és així que si llevam el primer minut de la intervenció del Sr. Diéguez, on no s'ha cenyit a la matèria, com ja és habitual amb les seves intervencions, el Sr. Diéguez pràcticament ha actuat com a aliat, com a amic del Grup Parlamentari Popular, la qual cosa me planteja a mi un problema existencial, perquè quasi no sé què hi faig aquí, perquè l'únic que ha fet ha estat retreure unes negligències que no va cometre el Grup Parlamentari Popular, el Sr. Conseller ...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sr. Joan Font, m'agradaria que parlés amb el conseller, és que si no me demanaran per al·lusions i no dinarem. A mi m'és igual, si pot no al·ludir millor.

EL SR. FONT I ROSSELLÓ:

Cinc segons, bàsicament el que volia dir és que s'havia limitat a retreure negligències que en cap cas corresponen al Govern de les Illes Balears actual, sinó als seus companys del pacte de progrés.

I per la meua banda, res més. Moltes gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Font. El Sr. Jaume Font, té la paraula.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT (Jaume Font i Barceló):

Gràcies, Presidenta. Jo vull acabar, i li agraesc les seves paraules Sr. Portaveu, amb una qüestió: la disfressa d'aquest tema, que havia aixecat una expectativa brutal en el seu moment, ha estat per tapar la negligència que es va produir amb la notificació del Tribunal Suprem, dia 23 de maig de l'any 2003, no n'hi ha d'altra, no n'hi ha d'altra.

Gràcies, Sr. Portaveu.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Conseller. Esgotat l'ordre del dia, només queda agrair la presència de l'Hble. Sr. Conseller i de tots els seus acompanyants.

I no havent-hi més temes a tractar s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS